

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 31

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΟΥΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προκληρωτῆ δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμαὶ 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικόν δραχμαὶ 20.

Ἄγγελια καὶ εἰδοποιήσεις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

Επιτομή ἡ πρόβλεψη

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ πρόποσα στάσις τῆς Ἑλλάδος

ΚΑΤΕΥΟΔΙΟΝ, ΚΥΡΙΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ!

Τέλος πάντων! Δόξα τῷ θεῷ ὅτι τὸ ἀπεφασίσατε, ἀξιότιμοι κύριοι.

Ἐπί τόσας ἡμέρας μᾶς ἐκρατεῖτε μετεώρους ἐναγωνίως προσδοκῶντας τὴν ἀπόφασίν σας. Ἐκάμνυτε ἐν βῆμα ἐμπρός και δύο ὀπίσω. Ἐπροχωρεῖτε, ὑπεχωρεῖτε, ἐπροχωρεῖτε ἀλλὰ δὲν ἀνεχωρεῖτε. Ἐρχίζαμεν νὰ πιστεῦωμεν ὅτι ἕνεκα τῆς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, τὰς τόσον ἐπισημοῦς διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν και διὰ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, συγχρωτισεῖσθε μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ προσεβλήθητε και σεῖς ἀπὸ τὴν φοβερὰν και ἀνιάτον νόσον τῆς χρονοτριβῆς.

Εὐτυχῶς ἀφοῦ διήλθατε ὅλην τὴν κλίμακα τῶν παραθετικῶν τῆς διπλωματίας και κατηντήσατε ἀπὸ τῆς διακοινώσεως εἰς τὸ ultimatum, ἀπὸ τούτου εἰς τὸ ultimatum — εἰς τὸ τελευταίον ὅπως εἶχε τὴν σπαρτακτικὴν καλοσηπὴν νὰ τὸ μεταφράσῃ ὁ πολὺς Χρῆστος Ἀθηναῖος — και ἔπειτα εἰς τὸ summum ultimatum, ἀπεφασίσατε νὰ μᾶς στερήσητε και τῆς συμπαθοῦς παρουσίας σας.

Εὐλογητὸς ὁ θεός, Ἐξοχώτατοι!

Δὲν εἴσθε μόνον ὄργανα τῶν κυβερνήσεων σας, εἴσθε ἐν ἀγνοίᾳ σας και ἀκουσίως ὄργανα και τῆς θείας Προνοίας, ἥτις ἐν τῷ οἰκτιρμῷ αὐτῆς ἴσως ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀπολεσθῆ, νὰ μὴ ταφῆ ὁ ἑλληνισμός. Ἡ σκαιότης τῆς συμπεριφορᾶς σας, ἡ πρωτοφανὴς ἰσχυρογνωμοσύνη σας, ἡ ἐπονεϊδιστος και τερατώδης χρῆσις τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου, ἡ ἀυθαίρετος ἀγερωγία σας, ἴσχυσαν ἐπὶ τέλους νὰ ἠλεκτρίσωσι τὴν ἔθνηκὴν συνείδησιν, νὰ ἐξεγείρωσι τὸ ἔθνος ἐκ τοῦ ληθάρτου εἰς ὃν εἶχε περιπέσει ἕνεκα τῆς δειλίας και τῆς ἀναποφασιστικότητος, νὰ κινήσωσι τὸν ἅγιον παλμὸν τῆς ἀγανακτήσεως, νὰ ἐμπνεύσωσι και εἰς αὐτὴν τὴν διστάζουσαν κυβέρνησιν θάρρος και τόλμην ἀνδρικῶν ἀποφάσεων.

Σὰς εὐγνωμονοῦμεν, κύριοι πρέσβεις, διὰ τὸ ἀκούσιον μέγα εὐεργέτημα. Ἰδοὺ χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας σας εὐρίσκειται ἡ ἀδυναμία μας ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν ὄγκον τῶν δυνάμεών σας, τὸ δικαίον μας ἀσθενὲς και ἀφροῦρητον κατὰ τῆς αὐθάδους και ἐξωπλισμένης ἀδικίας σας. Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας σας ὁ Ἑλληνισμός ὃν ἠθελήσατε νὰ ταπεινώσητε μέχρις ἐμπυσοῦ ἀνεγείρεται ὡς Ἀνταίος πλήρης ζωῆς και σθένους. Ἐνδέχεται νὰ ὑποκύψῃ, ἀλλὰ δὲν θ' ἀτιμασθῆ. Τὸ ὄνειδος θὰ ἐπιδιχάσῃ ἡ ἱστορία εἰς τοὺς ἰσχυροὺς ἀλλ' ἀνόμους ἐργάτας τοιαύτης βίας, ἥτις μαινεῖ τὰς σελίδας τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.

Κατευόδιον, Ἐξοχώτατοι! Σὰς προπέμπομεν ὅλους ὀμοῦ εἰς τὰς θαλαμηγούς και εἰς τὰ πλοῖά σας και ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν.

Χαῖρε, μαρκήσιε Κουρτοπάσση, Νάρκισσε τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἡ κλασικὴ σου κατατομὴ δὲν θὰ στολιζῆ πλέον τὰς τελετάς μας, ἀλλὰ θὰ παρηγορηθῶμεν ἀφοῦ μᾶς ἀφίνεις ὡς ἐλέγχερον τὸν καλὸν κάγαθον γραμματέα σου, τὸν ἀκαταπόνητον και εἰδικῶς ἐμπειρον εἰς τὸ ἐπιιδίδειν τὰς διακοινώσεις. Χαῖρε και μὴ λησμονήσης σὲ παρακαλοῦμεν νὰ κυττάξῃς καλῶς διὰ τῆς μονυέλου σου ἂν ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ προϊσταμένου σου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν λείπῃ ἀκόμη ὁ βραχίων ὃν ἀπόλεσε πολεμῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος σου ἐν τῇ μάχῃ τῆς Νοβάρας, ἡ μήπως τοῦ ἐκόλλησαν ὡς εἰς ἀνδρείκελον κανένα ἄλλον βραχίονα οἱ Γερμανοὶ και οἱ Αὐστριακοὶ διὰ νὰ τὸν σύρωσιν εὐκολότερον μετὰ τὸ μέρος των και τὸν κατατάξωσιν εἰς τὴν ἀγενεὴ ὀμάδα τῶν σφαγιαστῶν τῶν δικαίων τῶν λαῶν.

Χαῖρε, Τραούτεμπεργ, ἀντιπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Καισαρο-

βασιλικῆς, Χριστιανικῆς και Ἀποστολικῆς Μεγαλειότητος. Ὑπῆρξε ποτὲ ἀνθρωπὸς τις ὁμοεινὴς μας καλούμενος Ρήγας, τὸν ὅποιον ἡ αἰεποτε χριστιανικὴ και ἀποστολικὴ κυβερνήσις τῆς Βιέννης, ἔργα χωροφύλακος ἐκτελοῦσα, συνέλαβε και παρέδωκεν εἰς τοὺς δημίους του ὡς ἀντάρτην. Ὁ ἀνθρωπος αὐτὸς ὁ ἀντάρτης, ὁ παρᾶφρων, εἶπε πρὶν ἀποθάνῃ τοὺς ἐξῆς ἀξιωματημοῦς λόγους: « Ἐγὼ ἔσπειρα διὰ νὰ θερίσῃ ὅλον τὸ ἔθνος μου ». Δύνασαι νὰ διαβεβαιώσης τὸν μονάρχην σου ὅτι ὁ σπόρος ἐκεῖνος θὰ καρποφορήσῃ και ὅτι δὲν θὰ τὸν καταφάγωσι τὰ μελανά ὄρνεα τοῦ αὐστριακοῦ στέμματος.

Χαῖρε, Μπρίγκεν, πυγμαῖε ἀντιπρόσωπε κολοσσῷ. Διαβίβασε τὰ σεβάσματά μας πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παντοδυναμίαν, τὸν σιδηρὸν ἀρχιγραμματέα, ὅστις μετὰ τὴν ἀγίπην μεριμνᾷ διὰ τὴν σωτηρίαν μας. Ὑπόμνησε πρὸς αὐτόν, σὲ παρακαλοῦμεν, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ μύρμηκος ἐνίοτε καταπονεῖ τὸν λέοντα και ὅτι ἡ σκωρία κατατρώγει πολλακίς τὰς σιδηρὰς πανοπλίας.

Χαῖρε, προσφιλέστατε Ροῦμβολδ, ὁ συνδέσας τὸ ὄνομά σου ἀναποσπᾶστος μετὰ τὴν παροῦσαν ἱστορικὴν περίοδον· χαιρετισμούς θερμοτάτους παρακαλοῦμεν πρὸς τὸν φιλατόν μας Γλάδστονα, τὸν ἀρχηγὸν τῶν φιλελευθέρων. Εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι ἔχομεν ἔτοιμον τὸν ἀνδριάντα του νὰ τὸν στήσωμεν εὐθὺς ὡς οἱ Βούλγαροι εἰσελάσωσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας ἀρμολεῖ τώρα νὰ σᾶς ἀνταποδώσωμεν τὸν περίφημον φιλοφρόνημά σας:

Allez-vous en, monsieur le ministre, allez-vous en!

Και σὺ γλυκύτατε Φεριδούν, σὺ ὅστις χωρὶς λόγον και χωρὶς ἀπειλᾶς μᾶς ἐγκαταλείπεις αἰφνιδίως, χαῖρε και σὺ! Ἦτο περιττὸν νὰ τεθῆς ἀναχωρῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἀγγλικῶν τηλεβόλων. Ἡ ψυχὴ τοῦ μακαρίτου προκατόχου σου Ἀγκιᾶχ δύναται νὰ μαρτυρήσῃ μετὰ πόσης φιλοφροσύνης και εὐχαριστήσεως προπέμπομεν τοὺς ἀπερχομένους ἐξ Ἀθηνῶν ἀντιπρόσωπους τοῦ Σουλτάνου, ὁσάκις εὐαρεστοῦνται ζῶντες ἢ νεκροὶ ν' ἀπέλθωσιν.

Χαίρετε, καλὸν κατευόδιον και καλὴν ἐντάμωσιν, Ἐξοχώτατοι. Ὅτε δὲ μετὰ τὸ καλὸν ἐπιστρέψετε, καθαρίσατε καλῶς τὰς κομπᾶς διπλωματικᾶς σας μονυέλους, διότι ἐνδέχεται νὰ ἴδητε μεταβολὰς πραγμάτων πολὺ περιέργους.

Ἄρκει ὅπως τὸ θέλει τὸ ἔθνος νὰ τὸ θέλωσιν εἰλικρινῶς και ἡ κυβέρνησις και ὁ βασιλεὺς του.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυός

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ (VARIATIONS)

Ἡ λέξις αὐτὴ μέχρι τοῦδε ἦτο ἐν χρῆσει παρ' ἡμῖν εἰς μόνην τὴν ἐκλογικὴν φρασεολογίαν. Κατὰ τὰς εὐκαιρίας ἡμέρας τῶν κυβερνητικῶν ἐπεμβάσεων, ὁ ἀποκλεισμός ἐνηργεῖτο κατὰ τῶν ὑποψηφίων εἴτε διὰ δολίου καταρτισμοῦ συνδυασμοῦ, εἴτε διὰ παρακλώσεως τῶν ψηφοφόρων, εἴτε διὰ καλοπονηθείσεως. Ἐπέπρωτο νῦν νὰ μῆθωμεν ἐμπράκτως και τὴν διπλωματικὴν αὐτῆς σημασίαν, ἥτις τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἀπέχει πολὺ και ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν και ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀξίαν ἀπὸ τῆς ἐκλογικῆς.

Ὅπως δῆποτε δύναται νὰ μᾶς παρηγορήσῃ ἡ ἐξῆς σκέψις: Καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν, ὡς φαίνεται, καθὼς και εἰς τὰς ἐκ-

λογὰς ὁ ἀποκλεισμός ἐνεργεῖται κατ' ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι τὰς περισσοτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας.

Και θὰ εἶνε πραγματικὸς ἀποκλεισμός δηλαδὴ effectif, αὐστηρὰ ἐπιβλέψις και παρακλώσις τοῦ εἰσπλου και τοῦ ἐκπλου παντὸς πλοίου εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς λιμένας. Θὰ ἐπέλθῃ φυσικῶ τῷ λόγῳ σπάνις τροφίμων και ὑπερτίμησις αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τραγικὴν ἀποκτῶσι σημασίαν οἱ περὶ ξηροῦ ἄρτου και λαχάνων λόγοι τοῦ πρωθυπουργοῦ. Τί τὰ ἤθελεν ὁ εὐλογημένος νὰ τὰ προείπῃ! . . .

Τίποτε λοιπὸν, ἄμα ὡς προκηρυχθῆ ὁ ἀποκλεισμός, δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῆ οὔτε ἄρτος, οὔτε λάχανα (μὴ ἐξαίρουμένων και τῶν κοκκινογούλιων τοῦ κ. Παπαμιγαλοπούλου) οὔτε βόες, οὔτε τράγοι, οὔτε... βουλευταὶ! Βέβαια και ἂν ἐπέλθῃ εἰς τὸν νοῦν τῆς κυβερνήσεως ἡ ἰδέα νὰ συγκαλέσῃ τὴν βουλὴν και ν' ἀποφασίσῃ μετ' αὐτῆς περὶ τοῦ πρακτέου, ἡ σύγκλησις ἀποβαίνει ἀδύνατος ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Μολονότι πιθανὸν νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τῶν πλοιάρχων τοῦ διεθνούς στόλου ἡ διόδος εἰς τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους χάρις εἰς τὸν ἐξῆς συλλογισμόν: Οἱ βόες και οἱ τράγοι ἐρχονται διὰ νὰ φαγωθῶσιν, ἐνῶ οἱ βουλευταὶ θὰ ἤρχοντο διὰ νὰ φάγωσι.

Και ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κικεῶνος τούτου ὁ κ. Δαμασκηνὸς ἐξακολουθεῖ νὰ κόπτηται περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Τήνου, ἐνῶ οἱ Τήνιοι πρέπει νὰ θεωρῶνται εὐτυχεῖς διότι δὲν ἀπέκτησαν ἀκόμη λιμένα, ἀφοῦ ἂν εἶχον τοιοῦτον θ' ἀπεκλείετο ὑπὸ τοῦ διεθνούς στόλου.

Κοινοῦ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὅλη ἡ ἐκρυθμότης τῆς καταστάσεως τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, τὰ τελεσίγραφα, τὰ ὑστατόγραφα, οἱ ἀποκλεισμοὶ και αἱ ἐξαγριώσεις, εἶνε προφανῶς ἀποτελέσματα τοῦ πείσματος τοῦ Βίσμαρκ ἐπὶ τῇ ἐν ἀρχῇ διπλωματικῇ ἐνταύθα ἐπιτυχίᾳ τῆς Γαλλίας. Ὅρθως ἐπομένως ἔλεγεν εἰς ὅτι ἔπρεπε νὰ μετονομασθῆ Πείσμαρκ.

Προτείνομεν νὰ καταργηθῆ εἰς τὰ ἐξῆς ἐνκελῶς ἡ συνήθης περὶ τῶν ἀπιθάνων, ἀπίστεύτων ἢ λίαν παραδόξων ἔκφρασις: Αὐτὸ ἦτορ ἀπὸ τᾶγραφα· εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ λέγωμεν: αὐτὸ ἦτορ ἀπὸ τὰ τελεσίγραφα!

Δεῦτε λάβετε πῶς ἂν θέλετε ἀπὸ τὴν Πρωταρ δια νὰ φωτισθῆτε ἐπὶ τῆς σημερινῆς ζοφερᾶς και ἀλλοκότου καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Ἡ συνάδελφος, τῆς ὁποίας ἡ ζήτησις ἔγεινε μεγίστη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, δίδει καθ' ἐκάστην σαφεστάτας νύξεις περὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας διὰ τοῦ συνήθους αὐτῆς καθαρογλωσσικοῦ ὕφους ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς:

Ἐκ τοῦ προχθεσινοῦ φύλλου τῆς: « Ἄν ἀναίρη πᾶσαν τὴν εὐθύνην τοῦ πράττοντος, ὅταν πράττῃ καθ' ὃν χρόνον δὲν ἔχει τὴν πρὸς τὸ πράττειν ἐλευθερίαν, πράττει δὲ κατ' ἀνάγκην κτλ. ».

Ἐκ τοῦ χθεσινοῦ φύλλου: « Ἄν εἶχε συμβῆ τι ἔκτακτον ἐπὶ τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς και ἀπεστέλλοντο στρατιωτικὰ σώματα πρὸς ἐνίσχυσιν, οὐχὶ ἡ διατασσομένη ἐνίσχυσις ἀλλὰ τὸ ἔκτακτον τὸ ὅποιον εἶχε συμβῆ ἐπὶ τῆς ὀροθετικῆς γραμμῆς ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ τὴν συγκίνησιν. Ἀλλὰ τοιοῦτον ἔκτακτον δὲν εἶχεν ἀναγγεληθῆ εἰς τὴν κυβέρνησιν και διὰ τοῦτο μόλις βεβαιωθέντες περὶ τούτου ἐσπεύσαμεν δι' ἐκτάκτου παραρτήματος... κτλ. ».

Ὅμοιολογούμεως πολλαὶ πράξεις και πολλα ἔκτακτα συμβαίνουσι εἰς... τὰς στήλας τῆς Πρωταρ.

Λέγεται ὅτι πάλιν συγκαλεῖται ἡ βουλὴ· και μετὰ τὴν νεάν σύνοδον αὐτῆς ἂς ἐνθυμηθῶμεν πάλιν και τοὺς νεαροὺς ρήτοράς μας.

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ παρέσχομεν δείγματα τινα τῆς ἰδιορρυθμοῦ ρητορείας τοῦ ἐκ Πατρῶν εὐελπίδος νεοτεύκτου βουλευτοῦ κ. Γεροκωστοπούλου.

Εἰς τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν μᾶς διαβιβάζει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὰ ἐξῆς:

« Δὲν εἶνε ἐκεῖνος, ὃν ἐποίησα μνείαν, οἱ πρῶτοι ρητορικοὶ θράμβοι και οἱ πρῶτοι μαργαρίται τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου. Πέρουν ἀκόμη νομίζω ὑπερασπίων δόκην τινὰ ἐν τῷ ἐνταύθα κακουρημοδικίῳ, εἶπε τὸν ἐξῆς, ὅστις ὑποθέτω ὅτι ἰσχύει νὰ ἀμαυρώσῃ ὅλους τοὺς τελευταίους: « Ὅταν, κύριοι, ὁ ΕΡΡΙΚΟΣ Ἡ' ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ἀνέκραξε « Τὰ πάντα ἀλώσονται ἐκτός τῆς τιμῆς », εἶχε μέγα δίκαιον. . . »!

Λησμονηθεῖσα στρατιωτικὴ ἡχώ: — Ὁ στρατιώτης ἔχει τὰ μάτια διὰ νὰ βλέπῃ και μόνον διὰ νὰ βλέπῃ και διὰ τίποτε ἄλλο, ἔτσι ὁ κατώτερος ἔτσι και ὁ ἀνώτερος.

Ὅς δαίγμα τῶν ἐκτάκτων μέτρων εἰς ἃ προβαίνει τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ κυβέρνησις, εἰς ἔλεγεν ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ συντάγματος εἶχον δοθῆ ἐσφραγισμένοι μυστικοὶ διαταγαὶ εἰς τοὺς μηχανικούς τοῦ σιδηροδρόμου, ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβασθῆ!

Κόθορνο!

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Λοιπὸν κί' οἱ πρέσβεις ἔφυγον γὰρ νὰ μᾶς φοβηρίσουν και ὅλους τοὺς λιμένας μας οἱ στόλοι θ' ἀποκλείουσι. Ἄς κάμουν ὅ,τι ἀγαποῦν... δὲν μᾶς τρομάξῃ ἡ πέτρα, μᾶς ἔμειναν τὰ λάχανα και τρώμε ἀπ' ἐκεῖνα.

Ἄλλ' ὁμως κί' ἂν τὰ λάχανα σωθοῦν τοῦ ἀληθινοῦ κί' ἀρχίση πέτρα και λιμὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ δέρη, ὁ Παππαμιχαλόπουλος καλὰ νὰ εἶνε φθάνει, κί' αὐτὸς πενήντα καραβιαὶ κοκκινογούλια φέρει.

Σουρπ

ΚΑΤΕΥΘΑΔΙΟΝ, ΚΥΡΙΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ!

Τέλος πάντων! Δόξα τῷ θεῷ ὅτι τὸ ἀπεφασίσατε, ἀξιότιμοι κύριοι.

Ἐπὶ τόσας ἡμέρας μᾶς ἐκραταίτε μετεώρους ἐναγωνίως προσδοκῶντας τὴν ἀπόφασίν σας. Ἐκίμνυτε ἐν βῆμα ἐμπρὸς καὶ δύο ὀπίσω. Ἐπροχωρεῖτε, ὑπεχωρεῖτε, ἐπροχωρεῖτε ἀλλὰ δὲν ἀνεχωρεῖτε. Ἐρχίσασμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἕνεκα τῆς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, τὰς τόσον ἐπισήμους διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ διὰ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν, συγχρωτίσεώς σας μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ προσεβλήθητε καὶ σὲς ἀπὸ τὴν φοβερὰν καὶ ἀνίατον νόσον τῆς χρονοτριβῆς.

Εὐτυχῶς ἀφοῦ διήλθατε ὅλην τὴν κλίμακα τῶν παραθετικῶν τῆς διπλωματίας καὶ κατηντήσατε ἀπὸ τῆς διακοινώσεως εἰς τὸ ultimatum, ἀπὸ τούτου εἰς τὸ ultimissimum — εἰς τὸ τελεσιγραφώτατον ὅπως εἶχε τὴν σπαρακτικὴν καλοσύνην νὰ τὸ μεταφράσῃ ὁ πολὺς Χρόνος Ἀθηνῶν — καὶ ἐπειτὰ εἰς τὸ summum ultimissimum, ἀπεφασίσατε νὰ μᾶς στερήσητε καὶ τῆς συμπαθοῦς παρουσίας σας.

Εὐλογητὸς ὁ θεός, Ἐξοχώτατοι! Δὲν εἴσθε μόνον ὄργανα τῶν κυβερνήσεών σας, εἴσθε ἐν ἀγνοίᾳ σας καὶ ἀκουσίως ὄργανα καὶ τῆς θείας Προνοίας, ἥτις ἐν τῷ οὐκίτηρῳ αὐτῆς ἰσῶς ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀπολεσθῇ, νὰ μὴ ταφῇ ὁ Ἕλληνας. Ἡ σκαιότης τῆς συμπεριφορᾶς σας, ἡ πρωτοφανὴς ἰσχυρογνωμοσύνη σας, ἡ ἐπονεϊδιστος καὶ τερατώδης χρῆσις τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου, ἡ ἀυθαίρετος ἀγερωγία σας, ἰσχυρὰν ἐπὶ τέλους νὰ ἠλεκτρίσωσι τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, νὰ ἐξεγείρωσι τὸ ἔθνος ἐκ τοῦ ληθάργρου εἰς ὃν εἶχε περιπέσει ἕνεκα τῆς δειλίας καὶ τῆς ἀναποφασιστικότητος, νὰ κινήσωσι τὸν ἅγιον παλμόν τῆς ἀναγκαστικῆς, νὰ ἐμπνεύσωσι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν δισταζούσαν κυβερνήσιν θάρρος καὶ τόλμην ἀνδρικών ἀποφάσεων.

Σὰς εὐγνωμονοῦμεν, κύριοι πρέσβεις, διὰ τὸ ἀκούσιον μέγα εὐεργέτημα. Ἴδου χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας σας εὐρίσκεται ἡ ἀδυναμία μᾶς ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν ὄγκον τῶν δυνάμεών σας, τὸ δικαίον μᾶς ἀσθενὲς καὶ ἀφροῦρητον κατὰ τῆς αὐθάδους καὶ ἐξωπλισμένης ἀδικίας σας. Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας σας ὁ Ἕλληνας ὃν ἠθελήσατε νὰ ταπεινώσητε μέχρις ἐμπυτισμοῦ ἀνεγείρεται ὡς Ἀνταῖος πλήρης ζωῆς καὶ σθένους. Ἐνδέχεται νὰ ὑποκύψῃ, ἀλλὰ δὲν θ' ἀτιμασθῇ. Τὸ ὄνειδος θὰ ἐπιδικάσῃ ἡ ἱστορία εἰς τοὺς ἰσχυροὺς ἀλλ' ἀνόμους ἐργάτας τοιαύτης βίας, ἥτις μαίνει τὰς σελίδας τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.

Κατευθόδιον, Ἐξοχώτατοι! Σὰς προπέμπομεν ὅλους ὁμοῦ εἰς τὰς θαλαμηγούς καὶ εἰς τὰ πλοῖά σας καὶ ἕνα ἕκαστον ἐξ ὑμῶν.

Χαίρε, μαρκήσιε Κουρτοπάσση, Νάρκισσε τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἡ κλασικὴ σου κατατομὴ δὲν θὰ στολιζῇ πλέον τὰς τελετάς μᾶς, ἀλλὰ θὰ παρηγορηθῶμεν ἀφοῦ μᾶς ἀφίνεις ὡς ἐνέχυρον τὸν καλὸν κάγαθον γραμματέα σου, τὸν ἀκαταπόνητον καὶ εἰδικῶς ἐμπειρον εἰς τὸ ἐπιδίδειν τὰς διακοινώσεις. Χαίρε καὶ μὴ λησμονήσης σὲ παρακαλοῦμεν νὰ κυττάξῃς καλῶς διὰ τῆς μονυέλου σου ἀν ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ προϊσταμένου σου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν λείπῃ ἀκόμη ὁ βραχίον ὃν ἀπόλεσε πολεμῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος του ἐν τῇ μάχῃ τῆς Νοβάρρας, ἡ μήπως τοῦ ἐκόλλησαν ὡς εἰς ἀνδρείκελον κανένα ἄλλον βραχίονα οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Αὐστριακοὶ διὰ νὰ τὸν σύρωσιν εὐκολώτερον μὲ τὸ μέρος των καὶ τὸν κατατάξωσιν εἰς τὴν ἀγενῆ ὁμάδα τῶν σφαγιαστῶν τῶν δικαίων τῶν λαῶν.

Χαίρε, Τραούτεμπεργ, ἀντιπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Καισαρο-

βασίλικῆς, Χριστιανικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Μεγαλειότητος. Ὑπῆρξε ποτὲ ἄνθρωπός τις ὁμοεθνὴς μᾶς καλούμενος Ρήγας, τὸν ὅποιον ἡ αἰεποτε χριστιανικὴ καὶ ἀποστολικὴ κυβέρνηση τῆς Βιέννης, ἔργα χωροφύλακος ἐκτελοῦσα, συνέλαβε καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς δημίους του ὡς ἀντάρτην. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός ὁ ἀντάρτης, ὁ παρὰ φρον, εἶπε πρὶν ἀποθάνῃ τοὺς ἐξῆς ἀξιωματικῶν λόγους: «Ἐγὼ ἔσπειρα διὰ νὰ θερίσῃ ὅλον τὸ ἔθνος μου». Δύνασαι νὰ διαβεβαιώσης τὸν μονάρχην σου ὅτι ὁ σπῆρος ἐκεῖνος θὰ καρπορορήσῃ καὶ ὅτι δὲν θὰ τὸν καταφάγῃ τὰ μελανὰ ὄρνεα τοῦ αὐστριακοῦ στέμματος.

Χαίρε, Μπρίγκεν, πυγμαίε ἀντιπρόσωπε κολοσσῶ. Διαβίβατε τὰ σεβάζματά μᾶς πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παντοδυναμίαν, τὸν σιδηροῦν ἀρχιγραμματέα, ὅστις μὲ τὴν ἀγάπην μεριμνᾷ διὰ τὴν σωτηρίαν μᾶς. Ὑπόμνησε πρὸς αὐτόν, σὲ παρακαλοῦμεν, ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ μύρμηκος ἐνίστα καταπονεῖ τὸν λέοντα καὶ ὅτι ἡ σκωρία κατατρώγει πολλὰκις τὰς σιδηρὰς πανοπλίας.

Χαίρε, προσφιλέστατε Ροῦμβολδ, ὁ συνδέσας τὸ ὄνομά σου ἀναποσπᾶστος μὲ τὴν παρούσαν ἱστορικὴν περίοδον· χαιρτισμοὺς θερμοτάτους παρακαλοῦμεν πρὸς τὸν φιλατὸν βασιβ Γλάδστονα, τὸν ἀρχηγὸν τῶν φιλελευθέρων. Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔχομεν ἔτοιμον τὸν ἀνδριάντα του νὰ τὸν στήσωμεν εὐθύς ὡς οἱ Βούλγαροι εἰσελάσωσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας ἀρμολοῖ τὴν νῦν ἀνταποδώσωμεν τὸ περίφημον φιλορρόνημά σας:

Allez-vous en, monsieur le ministre, allez-vous en!

Καὶ σὺ γλυκύτατε Φεριδοῦν, σὺ ὅστις χωρὶς λόγον καὶ χωρὶς ἀπειλᾶς μᾶς ἐγκαταλείπεις αἰφνιδίως, χαίρε καὶ σὺ! Ἦτο περιττὸν νὰ τεθῆς ἀναχωρῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἀγγλικῶν τηλεβόλων. Ἡ ψυχὴ τοῦ μακκρίτου προκατόχου σου Ἀγκιὰξ δύναται νὰ μαρτυρήσῃ μετὰ πόσης φιλοφροσύνης καὶ εὐχαριστήσεως προπέμπομεν τοὺς ἀπερχομένους ἐξ Ἀθηνῶν ἀντιπροσώπους τοῦ Σουλτάνου, ὅσκις εὐαρεστοῦνται ζῶντες ἢ νεκροὶ ν' ἀπέλθωσιν.

Χαίρετε, καλὸν κατευθόδιον καὶ καλὴν ἐντάμωσιν, Ἐξοχώτατοι. Ὅτε δὲ μὲ τὸ καλὸν ἐπιστρέψετε, καθαρίσατε καλῶς τὰς κομψὰς διπλωματικὰς σας μονυέλους, διότι ἐνδέχεται νὰ ἴδητε μεταβολὰς πραγμάτων πολὺ περιέργους.

Ἀρκεῖ ὅπως τὸ θέλει τὸ ἔθνος νὰ τὸ θέλωσιν εὐλικρινῶς καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ βασιλεὺς του.

Ἡρώδης ὁ Ἄπτιυός

Ο Λ Π Ο Κ Λ Ε Ι Σ Μ Ο Σ (VARIATIONS)

Ἡ λέξις αὕτη μέχρι τοῦδε ἦτο ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν εἰς μόνην τὴν ἐκλογικὴν φρασεολογίαν. Κατὰ τὰς εὐκαιρίας ἡμέρας τῶν κυβερνητικῶν ἐπεμβάσεων, ὁ ἀποκλεισμός ἐνηργεῖτο κατὰ τῶν ὑποψηφίων εἴτε διὰ δολίου καταρτισμοῦ συνδυασμοῦ, εἴτε διὰ παρακωλύσεως τῶν ψηφοφόρων, εἴτε διὰ καλοπονοθεύσεως. Ἐπέπρωτο νῦν νὰ μὴθωμεν ἐμπράκτως καὶ τὴν διπλωματικὴν αὐτῆς σημασίαν, ἥτις τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἀπέχει πολὺ καὶ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀξίαν ἀπὸ τῆς ἐκλογικῆς.

Ὅπως δὴποτε δύναται νὰ μᾶς παρηγορήσῃ ἡ ἐξῆς σκέψις: Καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν, ὡς φαίνεται, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐκ-

λογὰς ὁ ἀποκλεισμός ἐνεργεῖται κατ' ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι τὰς περισσοτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας.

Καὶ θὰ εἶνε πραγματικὸς ἀποκλεισμός δηλαδὴ effectif, αὐστηρὰ ἐπίβλησις καὶ παρακώλυσις τοῦ εἰσπλου καὶ τοῦ ἐκπλου παντὸς πλοῖου εἰς τοὺς Ἕλληνικοὺς λιμένας. Θὰ ἐπέλθῃ φυσικῶ τῷ λόγῳ σπάνις τροφίμων καὶ ὑπερτιμῆσις αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τραγικὴν ἀποκτῶσι σημασίαν οἱ περὶ ζηροῦ ἄρτου καὶ λαχάνων λόγοι τοῦ πρωθυπουργοῦ. Τί τὰ ἤθελεν ὁ εὐλογημένος νὰ τὰ προεῖπῃ! . . .

Τίποτε λοιπόν, ἅμα ὡς προκηρυχθῇ ὁ ἀποκλεισμός, δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ οὔτε ἄρτος, οὔτε λάχανα (μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν κοκκινोगουλιῶν τοῦ κ. Παπαμιγαλοπούλου) οὔτε βόες, οὔτε τράγοι, οὔτε . . . βουλευταὶ! Βέβαια καὶ ἂν ἐπέλθῃ εἰς τὸν νοῦν τῆς κυβερνήσεως ἡ ἰδέα νὰ συγκαλέσῃ τὴν βουλήν καὶ ν' ἀποφασίσῃ μετ' αὐτῆς περὶ τοῦ πρακτέου, ἡ σύγκλησις ἀποβαίνει ἀδύνατος ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Μολονότι πιθανόν νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τῶν πλοιαρχῶν τοῦ διεθνοῦς στόλου ἡ διάδοσις εἰς τοὺς πατέρας τοῦ ἔθνους χάρις εἰς τὸν ἐξῆς συλλογισμόν: Οἱ βόες καὶ οἱ τράγοι ἔρχονται διὰ νὰ φαγωθῶσιν, ἐνῶ οἱ βουλευταὶ θὰ ἤρχοντο διὰ νὰ φάγωσι.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κυκεῶνος τούτου ὁ κ. Δαμασκηνὸς ἐξακολουθεῖ νὰ κόπτηται περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Τήνου, ἐνῶ οἱ Τήνιοι πρέπει νὰ θεωρῶνται εὐτυχεῖς διότι δὲν ἀπέκτησαν ἀκόμη λιμένα, ἀφοῦ ἂν εἶχον τοιοῦτον θ' ἀπεκλείετο ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς στόλου.

Κεραεὶς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὅλη ἡ ἐκρυμμένη τῆς καταστάσεως τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, τὰ τελεσίγραφα, τὰ ὑστατόγραφα, οἱ ἀποκλεισμοὶ καὶ αἱ ἐξαγριώσεις, εἶνε προφανῶς ἀποτελέσματα τοῦ πείσματος τοῦ Βίσμαρκ ἐπὶ τῇ ἐν ἀρχῇ διπλωματικῇ ἐνταῦθα ἐπιτυχίᾳ τῆς Γαλλίας. Ὁρθῶς ἐπομένως ἔλεγεν εἰς ὅτι ἔπρεπε νὰ μετονομασθῇ Πείσμαρκ.

Προτεινομεν νὰ καταργηθῇ εἰς τὰ ἐξῆς ἐντελῶς ἡ συνήθης περὶ τῶν ἀπιθάνων, ἀπίστεύτων ἢ λίαν παραδόξων ἐκφρασις: Ἀὐτὸ ἦτορ ἀπὸ τᾶγραφα εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ λέγωμεν: αὐτὸ ἦτορ ἀπὸ τὰ τελεσίγραφα!

Δεῦτε λάβετε φῶς ἂν θέλετε ἀπὸ τὴν Πρωτὰρ δια νὰ φωτισθῆτε ἐπὶ τῆς σημερινῆς ζοφερᾶς καὶ ἀλλοκότου καταστάσεως τῶν πραγμάτων. Ἡ συνάδελφος, τῆς ὁποίας ἡ ζήτησις ἔγενε μεγίστη κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, δίδει καθ' ἐκἄστην σαφεστάτας νύξεις περὶ τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας διὰ τοῦ συνήθους αὐτῆς καθαρογλωσσικοῦ ὕφους ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς:

Ἐκ τοῦ προχθεσινοῦ φύλλου τῆς: «Ἄν ἀναιρῆ πᾶσαν τὴν εὐθύνην τοῦ πράττοντος, ὅταν πράττῃ καθ' ὃν χρόνον δὲν ἔχει τὴν πρὸς τὸ πράττειν ἐλευθερίαν, πράττει δὲ κατ' ἀνάγκην κτλ.»

Ἐκ τοῦ χθεσινοῦ φύλλου: «Ἄν εἶχε συμβῆ τι ἔκτακτον ἐπὶ τῆς ὀροθητικῆς γραμμῆς καὶ ἀπεσταλλόντο στρατιωτικὰ σώματα πρὸς ἐνίσχυσιν, οὐχὶ ἡ διατασσομένη ἐνίσχυσις ἀλλὰ τὸ ἔκτακτον τὸ ὅποιον εἶχε συμβῆ ἐπὶ τῆς ὀροθητικῆς γραμμῆς ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ τὴν συγκίνησιν. Ἀλλὰ τοιοῦτον ἔκτακτον δὲν εἶχεν ἀναγγεληθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ διὰ τοῦτο μόλις βεβαιωθέντες περὶ τούτου ἐσπεύσαμεν δι' ἐκτάκτου παραρτήματος... κτλ.» Ὁμολογουμένως πολλαὶ πράξεις καὶ πολλὰ ἔκτακτα συμβαίνουσιν εἰς . . . τὰς στήλας τῆς Πρωτὰρ.

Λέγεται ὅτι πάλιν συγκαλεῖται ἡ βουλή· καὶ μετὰ τὴν νέαν σύνοδον αὐτῆς ἄς ἐνθυμηθῶμεν πάλιν καὶ τοὺς νεαροὺς ρήτοράς μᾶς.

Ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ παρέσχομεν δείγματά τινα τῆς ἰδιορρυθμοῦ ρητορείας τοῦ ἐκ Πατρῶν εὐέλπιδος νεοταύτου βουλευτοῦ κ. Γεροκωστοπούλου.

Εἰς τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν μᾶς διαβιβάζει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὰ ἐξῆς:

«Δὲν εἶνε ἐκείνοι, ὃν ἐποίησα μνείαν, οἱ πρώτοι ρητορικοὶ θράμβοι καὶ οἱ πρώτοι μαργαρίται τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου. Πέρυσιν ἀκόμη νομίζω ὑπερασπίσων δίκην τινὰ ἐν τῷ ἐνταῦθα κακουργηδικεῖν, εἶπε τὸν ἐξῆς, ὅστις ὑποθέτω ὅτι ἰσχύει νὰ ἀμαυρώσῃ ὅλους τοὺς τελευταίους: «Ὅταν, κύριοι, ὁ ΕΡΡΙΚΟΣ Η' ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ἀνέκραξε «Τὰ πάντα ἀπόλωτο ἐκτός τῆς τιμῆς», εἶχε μέγα δίκαιον. . . .»

Λησμονηθεῖσα στρατιωτικὴ ἡχώ: — Ὁ στρατιώτης ἔχει τὰ μάτια διὰ νὰ βλέπῃ καὶ μόνον διὰ νὰ βλέπῃ καὶ διὰ τίποτε ἄλλο, ἔτσι ὁ κατώτερος ἔτσι καὶ ὁ ἀνώτερος.

Ὡς δείγμα τῶν ἐκτάκτων μέτρων εἰς ἃ προβαίνει τὰς ἡμέρας αὐτάς ἡ κυβέρνησις, εἰς ἔλεγεν ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ συντάγματος εἶχον δοθῆ ἐσφοραγισμέναι μυστικαὶ διαταγαὶ εἰς τοὺς μηχανικοὺς τοῦ σιδηροδρόμου, ἐφ' οὗ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβασθῇ!

Κόθαρνο!

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Λοιπὸν καὶ οἱ πρέσβεις ἔφυγον γὰρ νὰ μᾶς φοβερίσουν καὶ ὅλους τοὺς λιμένας μᾶς οἱ στόλοι θ' ἀποκλείουσιν. Ἄς κάμουν ὅ,τι ἀγαποῦν . . . δὲν μᾶς τρομάξῃ ἡ πέτρα, μᾶς ἔμειναν τὰ λάχανα καὶ τρώμε ἀπ' ἐκεῖνα.

Ἄλλ' ὁμως καὶ ἂν τὰ λάχανα σωθοῦν τοῦ Δηληγηρῆ καὶ ἀρχίσῃ πέτρα καὶ λιμὸς τοὺς Ἕλληνας νὰ δέρη, ὁ Παπαμιγαλόπουλος καλὰ νὰ εἶνε φθάνει, καὶ αὐτὸς περὶ ἅπαντα καβαλαῖς κοκκινογούλια φέρει.

Λουρε

Εξέλιξη Ζωοφιλίας

Ἡ κατάσταση τῶν ὁδῶν

*Κοροναίος
Δι. 25
ἰα φλογοπύ*

*Παραπύ
Χατάρης*

Μαυροβέρδης

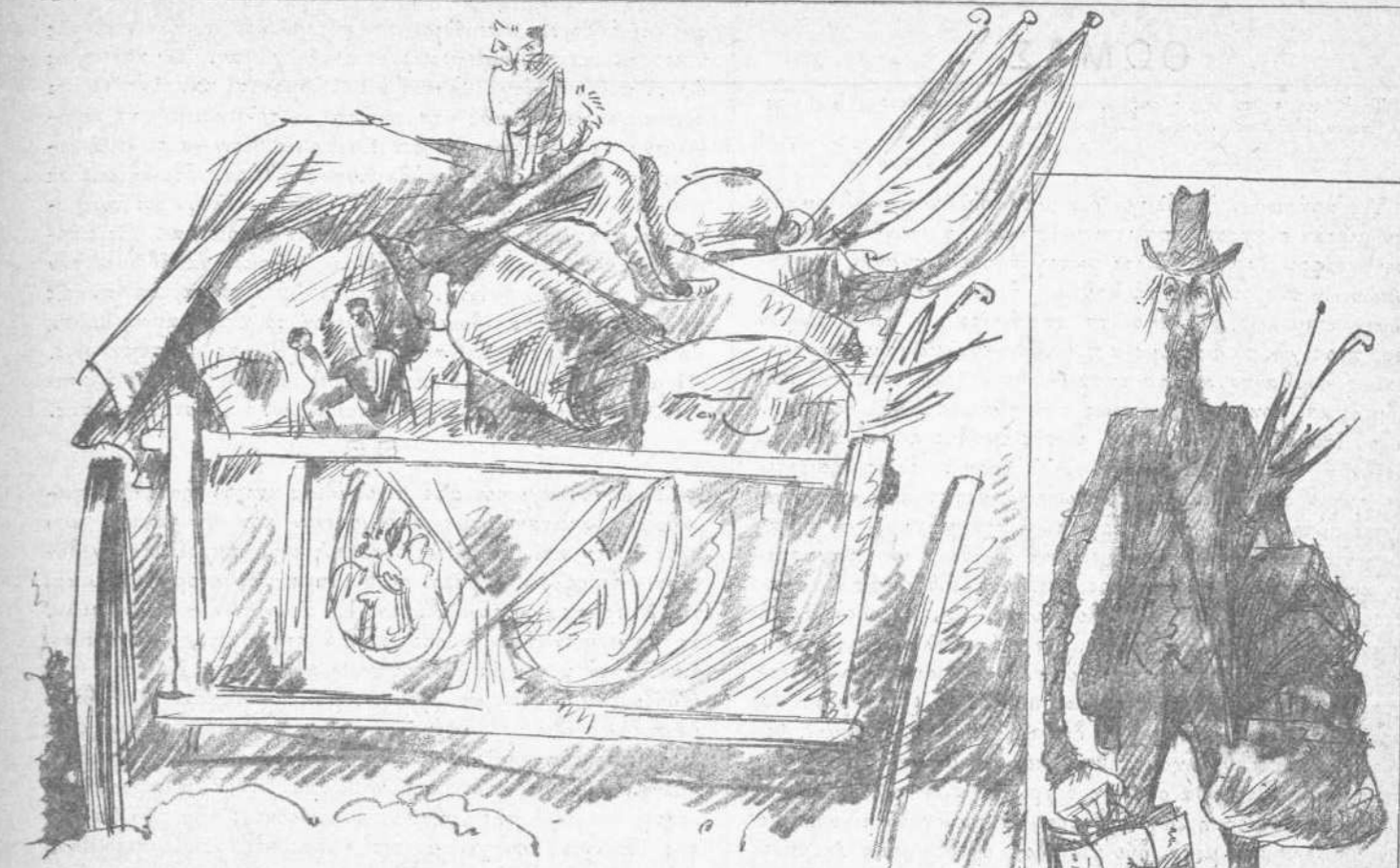
Ἀναπόδοσις
διὰ τὰ φιλοκυνικά του αἰσθήματα

Θρίαμβος

Κυνική φιλοσοφία
— Τί εἶνε ὁ ἄνθρωπος! γὰ πίνονται διὰ μίαν φῶλαν!...

Ἡ ἀναχώρησις τῶν πρέσβων

ΘΩΜΑΣ

[Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχε γραφῆ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀλλ' ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου ἀνεβλήθη ἐ δημοσίευσίς του].

20 Ἀπριλίου.

Ἄς ἀφήσωμεν ἐπ' ὀλίγον διὰ μίαν τουλάχιστον ἐβδομάδα τὴν μικρὰν σύγχρονον πολιτικὴν ἱστορίαν, ἧς συνήθως πιστοὶ χρονολογοῦν εἰμεθα. Ἀπλαῖ φωτογραφικαὶ μηχαναὶ τῶν ἐντυπώσεων τῆς στιγμῆς, τὸ καθήκον ἡμῶν εἶνε νὰ περισυλλέγωμεν ἐπιμελῶς τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας, ν' ἀποτυπώμεν μετὰ προσοχῆς τὰ διερχόμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἀστραπιαίως συμβάντα, καὶ νὰ ἐμπνεώμεθα διαρκῶς ὑπὸ τῆς παροδικῆς καὶ ἐφημέρου κινήσεως τοῦ τμήματος τῆς σφαιρᾶς, ἐφ' οὗ ἔττυγε νὰ εὐρισκώμεθα ἡ τῆς ομάδος τῶν ὄντων, ἧς συνέβη ν' ἀποτελοῦμεν μέρος. Ἄλλ' ὅταν τι ὅλως ἐξαιρετικόν, γεγονὸς ἢ ἄτομον, κατώρθωσε νὰ μετατοπίσῃ ποτὲ τὴν μέχρις αὐτοῦ κρατοῦσαν τάξιν τῶν πραγμάτων, νὰ μεταδώσῃ νέαν ζωὴν ἢ διεύθυνσιν εἰς τὴν ὕλικήν ἢ τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ, μεταρρυθμιστὴς ἢ καταστροφεὺς, δημιουργὸς ἢ ἐξολοθρευτὴς, νὰ κληροδοτήσῃ τὸ ὄνομά του ἀθάνατον ἐπὶ γενεάς, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἐκατονταετηρίδα ἢ τὸ ἔτος ὅπερ τὸν εἶδεν ἀναφανισμένον, εἰσέρχεται εἰς τὸν κύκλον τῆς αἰωνίας actualité. Ἐτὴ μόνον θὰ παρελθον καὶ ὅλοι οἱ μικροὶ διπλωματικοὶ συνδυασμοί, θρόνοι, θρίαμβοι, θὰ λησμονηθῶν, καὶ τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν ὑποκινητῶν αὐτῶν θὰ σαρώσῃ ὁ χρόνος, ἐνῶ τοῦ Ἀτιλά ἢ τοῦ Ναπολέοντος ἢ ζωῆ οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ εἶνε κτῆμα τῶν αἰώνων· καὶ μετὰ δύο χιλιάδας σχεδὸν ἐτῶν ἀκόμη οἱ ἦχοι τῶν κωδῶνων τοῦ Πάσχα ἀπεδίωκον τῆς διανοίας ἡμῶν πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος πᾶσαν ἐφήμερον σκέψιν καὶ ἐπανέφερον εἰς τὴν μνήμην ὄλων πῶς ἐβίωσεν ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς γῆς καὶ πῶς ἀπέθανε πρὸ εἰκοσίων αἰώνων εἰς ἀνθρώπος. Διὰ τοῦτο ἡ ἐορτὴ, ἣν φέρει ἀναγεγραμμένην διὰ σήμερον τὸ ἡμερολόγιον, μὲ ἕκαμε νὰ σκεφθῶ ἂν θὰ ἦτο ἄρᾳ γε ὄλως ἄκαιρον ἂν ἀφιέρουν τὸ σύνθημα ἐβδομαδιαίου ἄρθρου μου εἰς ἕνα ἀπόστολον ἀντὶ εἰς ἕνα ὑπουργὸν καὶ ἂν ἐζήτησαν τὸ θέμα αὐτοῦ ἐν μῆ τῶν Διαθηκῶν ἀντὶ ἐν τινὶ τῶν διακοινώσεων τῶν ἡμερῶν μας. Ἄλλως τε καὶ ἐν γένει πάντοτε εὐρον ὅτι θὰ ἦτο πολὺ πλέον εὐχάριστον ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ἐνασχολώμεθα διαρκῶς περὶ τοῦ Καίσαρα μᾶλλον παρὰ περὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, φρονῶ δ' ἐν πεποιθῆσει ὅτι τὰ ἀποπλύματα τῶν χειρῶν τοῦ Πιλάτου ἀπονιπτομένου ἐπὶ τῆ καταδικῆ τοῦ Χριστοῦ θὰ ἦσαν ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ καθαρῶτερα τῶν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπίσης ἀπονιπτομένου διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πατριδος του.

Καὶ ἔπειτα, πόσον καταλλήλως, ὡς ἐξεπίτηδες, συνέπεσαν ἡ ἐπέτειος αὐτῆ τῆς μνήμης τοῦ υπερτάτου διδασκάλου τῆς ἀπιστίας μὲ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τοῦ γενικοῦ ψεύδους καὶ τῆς καθολικῆς ἀμφιβολίας! Ὅθι ἔλεγέ τις ὅτι εἶνε ὡς μυστηριώδης προειδοποίησις ὅτι ὁ δρόμος τὸν ὅποιον ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν πάντες κατὰ τὴν πονηρὰν ταύτην ἐποχὴν ἔπρεπε βεβαίως νὰ ἀγῆ ὄλως ἀντιθέτως πρὸς τὸν τῆς Δαμασκοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔπρεπε ἴσως νὰ γείνη ἡδὴ δι' ἡμᾶς ὄνομα ὀλοκλήρου λαοῦ. Ἡ ἀναζήτησις τοῦ τύπου τῶν ἡλῶν, ἣν μετὰ τόσου κόπου ἐπεχείρησεν αὐτὸς ὅπως τὴν κληροδοτήσῃ εἰς τοὺς ἐπερχομένους αἰῶνας, ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ κυρία ἴσως ἐνασχόλησις ἀπάντων. Ὁ Παῦλος εἶδε τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἀναλάμπων καὶ ἐπίστευσεν· ἀλλὰ τὸ φῶς αὐτὸ πιθανόν νὰ ἦτο καὶ ἀπλοῦς ἀντικατοπτρισμός. Ἄς ἐπανατελεῖ καὶ ἐφ' ἡμᾶς καὶ θὰ ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας εἰς αὐτό. Τί διηγοῦν-

ται ὅτι ὁ Σωτὴρ ἀπεκύλισε τὴν πέτραν καὶ συνῆλθεν ἐκ τῆς νεκροφανείας του καὶ περιέρχεται τὴν χώραν, ζῶν καὶ ὑγιῆς ὡς τὸ πρῖν; Τί ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ἄρμωστοὶ καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν καισάρων θὰ μᾶς σταυρώσουν ἂν τολμήσωμεν νὰ κινήσωμεν; Τί φωνάζουν ὅτι δὲν εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ πολεμήσωμεν, ὅτι δὲν θὰ ἔχωμεν οὐδαμῶθεν βοήθειαν, ὅτι ἀδίκως θὰ πάθωμεν καὶ θὰ ἠττηθῶμεν; Τί μᾶς ψάλλουν ὅτι τὸ σύνταγμα ἀναχωρεῖ, ὅτι τὸ τελεσίγραφον ἐπιδίδεται, ὅτι ἀποκλείονται τὰ παράλια μας; Ἡμεῖς θέλομεν νὰ ἴδωμεν τὴν πέτραν ἀποκεκλιμένην, νὰ αἰσθανθῶμεν τὰ καρφία ἐπὶ τῆς παλάμης μας, νὰ ἴδωμεν χυνόμενον τὸ αἷμα καὶ νὰ θερίσῃ τὰ ἐντόστιά μας ἡ πείνα καὶ τὴν ψυχὴν μας ἡ ἀπομόνωσις. Ἡ μόνη πίστις, τὴν ὅποιαν ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν, εἶνε ἡ ἀπιστία, καὶ ὁ μόνος θεός, ὃν νὰ λατρεύωμεν, ὁ ἀπόστολος αὐτῆς.

Ἐγὼ τουλάχιστον ἀπὸ τινος ἰδίως καιροῦ ἠσθάνθη παρὰδόξως ἀκατανικήτως αὐξανόμενον τὸν θαυμασμόν μου πρὸς αὐτὸν καὶ θεωρῶ ὡς θερησκευτικὴν ὑποχρέωσιν σχεδὸν νὰ τῷ προσφέρω σήμερον τὸ θυμιάμα τῆς στοργῆς μου καὶ τῆς λατρείας μου τὸν λίθον. Ἐξ ὄλων τῶν φυσιογνωμιῶν, ἃς κατέλιπεν ἡμῖν ἡ ἱστορία ἢ ἡ παράδοσις, δὲν ἤξεύρω διατὶ αὐτῆ ἢ τοῦ ἀπλοῦ τούτου μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐνδόξου μόνον διὰ μίαν φράσιν, μοὶ παρίσταται περιβεβλημένη ὄλως ἰδιαίτερον γόητρον καὶ μετ' ἐξαιρετικῶν δυνάμεως διαγεγραμμένη καὶ ζῶσα. Μεγάλοι στρατηγοί, ἐπιτήδειοι πολιτικοί, βαθεὶς φιλόσοφοι, ἦλθον καὶ παρήλθον, μεταβάλλοντες τὴν ὄψιν τῆς ὑψηλίου, ἀνακινούντες ἀπὸ τῶν βάσεων τῆς τὴν γῆν, συγχωνεύοντες φυλάς, ἐξαφανίζοντες ἔθνη, ἀνατρέποντες ἀσάλευτα πολιτεύματα καὶ ἀκραδάντους θρησκείας, σπειρόντες νέας ιδέας καὶ δημιουργοῦντες νέα συστήματα· ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν μόλις διεσώθη συγκεχυμένη καὶ ἀσαφὴς ἐν τῇ ὁμίλῃ τοῦ παρελθόντος. Ἄλλ' ἐν ἀντιθέσει πρὸς αὐτούς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν διδασκάλον τοῦ ἰδίου, τῆς πραγματικῆς φυσιογνωμίας τοῦ ὁποίου τὴν ἀναπαράστασιν ἀμαυροῦναι ὁ ἰεὺς μυστικισμός, δι' οὐ περιέβαλε τὴν ζωὴν του, καὶ ἐπισκοποῦσε ὄλην ἡ ἀλληγορικότητος τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως, μίαν μόνην λέξιν ἤρκεσε νὰ ζωγραφίσῃ τοῦτον καὶ νὰ παραδώσῃ ἡμῖν τὴν μορφήν του ἐν ἀργῇ ὡς ἡ ἀπτή ἀλήθεια τὴν ὅποιαν ἀνεζήτησε. Ἄλλὰ διὰ νὰ λεχθῆ αὐτῆ ἡ λέξις, πόση τόλμη, πόση δύναμις, πόση αὐταπάρνησις ἐχρειάζετο! Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐλέγετο πλήρης ἡ ἀλήθεια ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον αὐτοῦ εἶνε πολὺ ἀμφίβολον ἂν θὰ ὑπῆρχε πλέον κόσμος. Καὶ ἐν τούτοις εὐρέθη ἀνθρώπος τοσοῦτον ἰσχυρὸς ὥστε νὰ περιφρονῆσῃ τὸν κίνδυνον τοῦτον καὶ ν' ἀντιταχθῆ κατὰ τῆς ἀδυσωπότητος ἀνάγκης τοῦ παγκοσμίου ψεύδους!

Δὲν ἤξεύρω ἂν ζωγράφος τις ἐξεμεταλλεύθη ποτὲ τὸ θέμα, ἀλλ' ἐγὼ φαντάζομαι ἀξίαν παμμεγίστου χρωστήρος τὴν γιγαντώδη σκηνήν. Τὸν Σωτῆρα ἀποκαθηλωθέντα τοῦ σταυροῦ, κατατεθέντα ἐν τῷ μνημείῳ καὶ ἀναστάντα ἐκεῖθεν ἐν ὄλῃ τῇ αἰγλῇ τῆς δυνάμεώς του καὶ τῆς δόξης του· πάντας τοὺς μαθητὰς συνηγμένους περὶ αὐτὸν ἐν συγκινήσει καὶ κύπτοντας τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸ βλέμμα του· ὄλην τὴν συνοδείαν τῶν ὠραίων μυροφόρων καὶ τῶν ἐν μετανόια μαγδαληνῶν, λούουσας τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲ τὴν δρόσον τῶν ἀρωμάτων, μὲ τὴν φλόγα τῶν φιλημάτων καὶ μὲ τοὺς μαργαρίτας τῶν δακρύων τῶν τῶν λαῶν τῆς Ἰουδαίας, κάτω, πιστεύοντα πλέον καὶ ἐκμανῆ πρὸ τῶν θείων θαυμάτων· τοὺς ρωμαίους ἐπιτρόπους καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἀναστάτους ἐκ τῆς μεγάλῃς εἰδήσεως καὶ τρέμοντας διὰ τὴν

κεφαλὴν τῶν· καὶ ἐν μέσῳ τῆς θαυμασίας ταύτης φαντασμαγορίας ἐν τῶν παρεστώτων προχωροῦντα, ἕνα τῶν μαθητῶν, σοβαρὸν καὶ ἐν σκυθρωπότητι, ζητοῦντα νὰ ἴδῃ διὰ νὰ πεισθῆ καὶ νὰ ψαύσῃ διὰ νὰ πιστεύσῃ.

Καὶ παραλλήλως πρὸς τὸν θαυμασμόν μου βαθὺ αἰσθηματοῦ γέννηται ἐν ἐμοὶ πρὸς τὸν ἑκακτον τοῦτον ἀνθρώπον. Πόσον πρέπει νὰ ὑπέφερον ὁ ἴδιος διὰ νὰ μὴ πιστεύῃ εἰς τὴν ὀδύνην τῶν ἄλλων! Πόσον πρέπει νὰ ἐπίστευσεν ἐν ἀρχῇ διὰ νὰ ἀμφιβάλλῃ ἐν τέλει περὶ πάντων! Πόσον βαθέως πρέπει νὰ εἶχε κενώσῃ τὸ ποτήριον τῆς ἀπάτης! Πόσον καλὰ πρέπει νὰ ἐγνώριζε καὶ τὸ ψεῦδος τῶν ἐνάστρων νυκτῶν, ὑπὸ τὴν ἀγνότητα τῆς πνοῆς τῶν ὁποίων καὶ τοῦ κρυσταλλίνου στερεώματος τὴν καθαρότητα ἐγκυμονεῖται τῆς καταγιγδοῦς ἢ κραιπάλῃ, καὶ τῶν ἀποπτάντων φιλημάτων τὴν πικρίαν καὶ τῶν κενῶν ἐλπίδων τὸ ἄχθος! Πόσον ἐπωδύνως θὰ εἶχεν αἰσθανθῆ καὶ τῶν ἀποτυχόντων πόθων τὴν θλίψιν καὶ τῶν προδιδόμενων ἐρώτων τὴν λύσσαν καὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης φιλίας τοὺς νυγμούς! Ἄ! βεβαίως δὲν θὰ ἦτο αὐτὸς ὅστις θὰ ἔφινε νὰ προδοθῆ μωρῶς ὑπὸ τοῦ Ἰουδα! Καὶ διὰ πόσης ρώμης πρέπει νὰ εἶχε θεωρακίσῃ, σκληρύνῃ τὴν ψυχὴν του διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ μὴ δελεασθῆ ἀπὸ ὅλα τὰ γόητρα τοῦ πνεύματος, τοῦ λόγου καὶ τῆς μορφῆς τοῦ ἀπαραμίλλου δημιουργοῦ, τοῦ ὑπερφυσιοῦ φιλοδόξου, τοῦ ἐπιθυμήσαντος νὰ γείνη, ὄχι βασιλεὺς, ὄχι αὐτοκράτωρ, — θεός!

Ὡς Ἐκεῖνος, κοιμοῦ ἦδη καὶ σὺ ἐν τῇ δόξῃ σου, ὦ Ἄπιστε. Χωρὶς νὰ κἄμης τίποτε ἀφ' οὗ ἐκμαν οἱ συνάδελφοί σου, κατώρθωσες ν' ἀπαθανατίσης σεαυτὸν παραπλεύρως ἐκείνου. Αὐτῆ ἡ Ἐκκλησία ἠναγκάσθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπεροχὴν σου, τάξασα τὴν ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει σου ἐορτὴν πρώτην μετὰ τὴν ἀφιερωμένην εἰς τὸν ἀρχηγόν της. Παρενέβαλες τὸ δυσύλλαβον ἀπλοῦν καὶ βναυστόχον ὄνομά σου ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀναπόσπαστον καὶ ἀδιαχώριστον ἀπὸ τοῦ ἰδιοῦ του, καὶ κατώρθωσες νὰ τὸ διασώσῃς ἀπὸ τῆς λήθης. Τίς ἐνθυμαίται σήμερον τὸν Μαθθαῖον ἢ τὸν Σίμωνα, τὸν Μάρκον ἢ τὸν Λουκᾶν; Ἄλλὰ σοῦ ἡ μνήμη παρέμεινε ἀμείωτος. Καὶ ἴσως ἴσως ἡμέραν τινά, μετὰ καιρόν, καὶ ἐκείνου τὸ ὄνομα ποτὲ λησμονηθῆ, ἐνῶ σοῦ θὰ διατηρῆται ἕσκει καὶ θὰ μεταδίδεται, ὡς ἀλληγορικὸν σύμβολον καὶ προσωποποίησις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δυνάμεως.

Κρέικ

ΚΑΠΕΤΑΝΟΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ

Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ἐξακολουθοῦσιν ἀθρόως φαινόμενα. Ὡς χρονολογοῦν ἀπὸ ἀνεγράψαμεν καὶ ἐσχολιάσαμεν τὴν

ἐν τῇ πρωτεύουσῃ παρουσίαν τοῦ ὑψικαρήνου ἀνταποκριτοῦ τῶν Καιρῶν τοῦ Λονδίνου, ἀναγγέλλομεν κατὰ καθήκον καὶ τὴν ὄλως ἀπροσδόκητον ἐμφάνισιν τοῦ διασήμου ἐκ Πατρῶν προφήτου Καπετάνου, οὗτινος ἀνωτέρω δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν, ὅσοι ἐξ ἀκοῆς μόνον γινώσκουσιν αὐτόν.

Ὁ Καπετάνος εἶνε ὡσαύτως δημοσιογράφος δημοσιεύσας πρὸ διετίας ἐν Πάτραις φύλλα τινὰ τῆς περιωνύμου ἐφημερίδος Ἀξίνης, ἀλλὰ συνενεὸς εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο τὸ τοῦ δικηγόρου καὶ τὸ τοῦ προφήτου. Τὸ τελευταῖον εἶνε τὸ κύριον καὶ ἀγαπητόν αὐτοῦ ἐπάγγελμα, τὸ ἐξασκεῖ δὲ οὐχὶ ἀνεπιτυχῶς. Πρὸ δύο ἐτῶν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, κατέπειθε τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν ὅτι δεινὴ καταστροφὴ ἐμελλε νὰ ἐπακολουθήσῃ εἰς ὠρισμένην ἡμέραν, τῷ ὄντι δὲ σεισμός φοβερός ἐπισυμβῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπτόχησε καὶ ἐνέβαλεν εἰς δεινὸν φόβον ὄλον τὸν πληθυσμὸν τῶν Πατρῶν, ὅστις περιφοβὸς κατέφυγεν εἰς τὰ περίεξ ὑψώματα ζητῶν νὰ σωθῆ. Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς πρώτης ἐπιτυχίας του ὁ προφήτης ἦλθε μετ' ὀλίγον εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἀγορεύσας πρὸς τὸ κοινόν, προεῖπεν ὅτι ἐμελλον νὰ ἐπιλήθωσιν ἔτη δεινῶν συμφορῶν. Καὶ ἦτο μὲν λίαν ἀόριστος ἡ προφητεία, ἀλλ' ὀρείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν ἦτο καὶ πολὺ σφαλερὰ ἀπὸ δυστυχῶς τὸ παρελθόν καὶ ἐτι μᾶλλον τὸ ἐνεστὼς ἔτος δὲν δύναται νὰ συγκαταλεχθῶσι μετὰ τῶν εὐτυχῶν καὶ αἰσίων.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ προφήτης αἰφνιδίως ἐνεφανίσθη πάλιν εἰς τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας καὶ ἠγόρευσε. Τί ἀκριβῶς εἶπε δὲν ἐγνώσθη, ἀλλ' ὅσην καὶ ἂν ἔχωμεν ὑπόληψιν πρὸς τὴν μαντικὴν δύναμιν τοῦ Καπετάνου, πολὺ ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἠδυνήθη νὰ προῖδῃ ὅλα τὰ ἀπρόοπτα καὶ ραγδαίως ἐπελθόντα περὶ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος γεγονότα τ' ἀναστατώσαντα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην. Ὅπως δῆποτε ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἐκ Πατρῶν προφήτου συντελεῖ οὐκ ὀλίγον εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως ἐν ἡ διατέλει τὸ ἔθνος πρὶν ἢ ἡ κρίσις φθάσῃ εἰς τὸ οὐχότατον καὶ σπουδαιότατον αὐτῆς σημεῖον.

Ἀξιοσημειώτος εἶνε καὶ ὁ ἐξῆς διάλογος ὃν ἠκούσαμεν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος ἐνῶ ἠγόρευεν ὁ Καπετάνος.

- Ποῖος εἶνε αὐτὸς πάλιν;
- Ὁ προφήτης.
- Μὰ ἔχουμε κ' ἐμεῖς προφήτη;
- Βέβαια.
- Τότε διατὶ οἱ Εὐρωπαῖοι μᾶς θεωροῦν κατωτέρους ἀπὸ τοὺς Τούρκους;

Ἄξιος

ΠΑΛΛΙΣ ζῆτεῖ θέσιν παιδαγωγοῦ παρὰ τινὶ καλῇ οἰκογενείᾳ, ἐν Πειραιεὶ. Ἀπεύθυντέον ἡμῖν. UNE FRANCAISE desire se placer comme bonne famille, au Pirée. S'adresser au journal.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἡμετέρων συνδρομητῶν συνεννοηθέντες μετὰ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Σουρῆ, συντάκτου καὶ ἐκδότου τῆς μοναδικῆς ἐν Ἑλλάδι ἐμμέτρου σατυρικῆς ἐφημερίδος Ο ΡΩΜΗΟΣ ὅστις ὡς γνωστὸν

συνδρομητὰς δὲν δέχεται
γὰρ δὲν τοὺς ἀρέχεται

ἀναλαμβάνομεν τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου τούτου πρὸς πάντα τὸν βουλόμενον ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὁρους :

Διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	Ἔτησία	δρ	15.—
	Ἐξαμηνιαία	»	8.50
Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	Ἔτησία	δρ.	20.—
	Ἐξαμηνιαία	»	12.—

Ὅσοι λοιπὸν τῶν ἡμετέρων κκ. συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι

να λαμβάνωσι καὶ τὸν ΡΩΜΗΟΝ ἄς δηλώσωσι τοῦτο δι' ἐπιστολῆς αὐτῶν πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ ΑΣΤΕΩΣ πέμποντες ἀνυπερθέτως καὶ τὸ ἀντίτιμον.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ Γ. ΞΕΝΑΚΗ

ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐν αὐτῷ ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς πάντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ. Πωλοῦνται κατὰ φύλλα αἱ ἐγκριτότεραι γαλλικαὶ ἐφημερίδες δηλαδή *Temps, Journal des Débats, Voltaire* κλπ., ἐκ δὲ τῶν ἰταλικῶν τὸ *Secolo*. Πωλοῦνται ἐπίσης κατὰ φύλλα τὰ γαλλικὰ περιοδικὰ *Univers Illustré, Paris Illustré, République Illustrée* κλπ. ὡς καὶ τὸ ἰταλικὸν *Emporio Pittoresco*. Εὐρίσκειται αὐτόθι πλουσία συλλογὴ σχεδίων γυναικείων ἐργοχείρων, καὶ ἐφημερίδες τοῦ σαρμουῦ διὰ κυρίας, ραπτικά καταστήματα κλπ.

Ἐνοικιάζονται μυθιστορήματα Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά.

ΟΙ ΖΗΤΗΣΑΝΤΕΣ ἢ ἀγοράσωσι τὸ πωλούμενον COUPÉ παρακαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἀπὸ τῆς 11½-12 π.μ. ἢ ἀπὸ τῆς 4-5 μ.μ.

Η

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ»

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΥΔΡΑΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ		ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ	
Μόνης τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ	» φρ 5.—	Μόνης τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ	» φρ. 6.—
Μετά τῆς ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	» 7.80	Μετά τῆς ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	» 9.—
Μόνης τῆς ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	» 2.80	Μόνης τῆς ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	» 3.80

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕΙΡΑ ΒΙΒΛΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΕΥΧΗ ΕΚ 32 ΣΕΛΙΔΩΝ ΕΚΑΣΤΟΝ, ΑΠΛΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου. Ἐγγράφονται δὲ συνδρομηταὶ κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν καὶ λαμβάνουσι τὰ φύλλα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους. Τὸ ἀντίτιμον εἶνε δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημον ἢ χαρτονόμισμα παντὸς Ἑθνους.

Ἐν φύλλον ὡς δείγμα στέλλεται δωρεάν πρὸς πάντα αἰτοῦντα δι' ἐπιστολῆς.

ΠΛΗΡΗΣ ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ»

Ὅπῳ ὄρατοι τόμοι ἀφθόνως καὶ λαμπρῶς εἰκονογραφημένοι τιμῶμενοι : Ἀδειοὶ πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς φρ. 2,80.— Χαρτόδετοι πρὸς φρ. 3,50 καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς φ. 4.— Χαρτόδετοι ἀνά δύο πρὸς φρ. 6,50 καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς φρ. 7.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΠΑΡΑ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῷ ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΙΛΜΠΕΡΓ, ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

πρὸς ὅν δέον νὰ ἀπευθύνωνται καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἰτήσεις.